

251

F

نام :

نام خانوادگی :

محل امضاء :

صبح جمعه

۹۲/۱۲/۱۶

دفترچه شماره (۱)

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.

امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

آزمون ورودی دورهای دکتری (نیمه مرکز) داخل سال ۱۳۹۳

مجموعه کلام (کد - ۲۱۴۳)

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی - فلسفه، کلام اسلامی، منطق)	۹۰	۱	۹۰

اسندهای سال ۱۳۹۲

این آزمون نمره منفی دارد.

استفاده از ماشین حساب مجاز نمی باشد.

■ عین الأصحّ و الأدقّ في الجواب للترجمة أو التعرّيب أو المفهوم (١٠ - ١)

-١ عین الصحيح:

- ١) «يا جبالُ أَوْبَيْ مَعَهُ وَ الطَّيْرُ»: ای کوهها و ای پرندگان همراه او تسپیح گویید!
- ٢) «هذا يوْمٌ يَنْفع الصَّادِقِينَ صَدْقَهُمْ»: این روزی است که صادقان را صدقشان سود بخشد!
- ٣) «وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صَدْقَ فِي الْآخِرِينَ»: زبانی راست را نسبت به دیگران برای من قرارده!
- ٤) «... مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ؟ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ»: ... خداوندان چه نازل کرد؟ گویند اسطوره‌های گذشتگان را!

-٢ عین الصحيح:

- ١) إنْ تَجْتَهَدْ فَتَنَالِ الْعَزَّةُ أَسْرَ!؛ اگر تلاش کنی و به عزّت و سربلندی بررسی خوشحال می‌شوم!
- ٢) قَلَّمَا تَتَبَهَّوْنَ لِلْعَبْرِ فَتَرَشَّدُوا!؛ بسیار کم اتفاق می‌افتد که به عبرتها توجه کنید و هدایت یابید!
- ٣) جَهَادٌ وَ أُدْرَكَ الْمُنْيَ خَيْرٌ مِنْ رَاحَةً!؛ تلاش نمودن در حالیکه به آرزو دست یابم از راحتی بهتر است!
- ٤) أَنَا غَيْرُ حَافِلٍ بِالْحَسَادِ فَأَكْتَرُثُ لِمَطَاعِنِهِمْ!؛ من به حسودان توجهی نمی‌کنم تا به طعنه‌هایشان اهمیت دهم!

-٣ «فَكُمْ مُهْجَةٌ مِنْ زَمْرَةِ الْوَجْدِ فِي لَظَّىٰ وَ كُمْ مَقْلَةٌ مِنْ غَزْرَةِ الدَّمْعِ فِي دَجْنِ!»:

- ١) چه دلها از عشق در سوز و گذار است و چشمها که از شدت اشک در تاریکی تار می‌شوند!
- ٢) چند بار دل باید بخاطر سور و عشق به جنهم برود و چشم بسبب اشک بسیار در تاریکی بسر برد!
- ٣) چقدر باید بخاطر دم‌گرم عشق در آتش، خون دل خورد و چقدر مردمکهای چشم باید بخاطر ریزش اشک نایینا شود!
- ٤) چه بسیار قلبها که از نفس عشق در آتش می‌سوزند و چه بسیار چشمها که از ریزش اشک فراوان، بینایی را از دست داده‌اند!

-٤ «أَفْرَدْتِ حُسْنًا كَمَا أَفْرَدْتُ فِيكَ صَفَا وَدَّ وَ حَاشَيِ منْ شَرِكَ وَ حَاشَاكِ!»:

- ١) أَنْتَ فِي الْحَسْنِ وَ أَنَا فِي خَلُوصِ الْمُوَدَّةِ لَكَ فَوْقَ الْجَمِيعِ، وَلَيْسَ لَكَ شَرِيكٌ فِي الْحَسْنِ عَنِّي وَ لَيْسَ لَحْدَ مَنِّي فِي الْوَدَّ لَكَ!
- ٢) لَا يُسَاوِي كَمَا أَحَدُ فِي الْحَسْنِ وَ الْكَمَالِ وَ لَا يُسَاوِي نَحْنَ أَحَدًا فِي صَفَاءِ الْمُوَدَّةِ وَ الْخَلُوصِ، لَسْتُ مُشَرِّكًا وَ لَسْتُ مُشَرِّكَةً بِاللهِ!
- ٣) حَرَمْتُ مِنْ حَسَنَكَ كَمَا حَرَمْتُ مِنْ صَفَاءِ وَدِيِّ، وَلَا سَمَحَ اللَّهُ بِهَذَا مَنِّي وَ مِنْكَ لِبِيَتِيِّنِي وَ إِيَّاكِ!
- ٤) حَسَنَكَ وَ مَحْبَبِي وَاحِدٌ، غَيْرُ أَنِّي لَا أُشَارِكُكَ فِي الْمَحْبَبَةِ، كَمَا أَنْتَ لَا تُشَارِكِنِي فِي الْحُبِّ!

-٥ «هَذِهِ الْبَلَادُ تَقْفَ عَلَى مَخْزُونٍ نَفْطِيٍّ ضَخِّمٍ وَ هِيَ تَمْسِكُ بِيَدِهَا وَرْقَةَ التَّحْكُمِ فِي الْإِنْتَاجِ أَمَامَ الْجَنُونِ الرَّهِيبِ فِي الْأَسْعَارِ الْعَالَمِيَّةِ!»: این کشور

- ١) که در برابر جنون سرسام آور قیمت‌های جهانی برگ برنده حاکمیت در تولید را به دست دارد، ذخایر بزرگ نفتی را دارا می‌باشد!
- ٢) بر منابع عظیم نفت قرار گرفته است و برگ کنترل بر تولید را در برابر این جنون مهیب قیمت‌های جهانی در دست گرفته است!
- ٣) دارای ذخایر نفتی عظیمی می‌باشد و در برابر جنون هولناک قیمت‌های بین المللی نفت، برگ برنده مهار تولید را در اختیار دارد!
- ٤) بر بزرگترین ذخایر نفتی احاطه دارد و برگ نظارت بر تولید را در برابر جنون ترسناک در قیمت‌های جهانی به دست گرفته است!

-٦ «تَرَى أَنَّ مَا أَبْقَيْتَ لِمَ أَكَ رَبِّهِ وَ أَنَّ يَدِي مَمَّا بَخْلَتْ بِهِ صَفْرُ!». عین الأقرب إلى مفهوم البيت:

(١) إِنَّ السَّلَامَةَ مِنَ الدُّنْيَا تَرَكَ مَا فِيهَا!

(٤) خَذْ مِنَ الدَّهْرِ مَاصِفَا وَ مِنَ الْعِيشِ مَاكِفَا!

-٧ «إِذْرُوا نَفَارَ النَّعْمِ، فَمَا كُلَّ شَارِدٍ بِمَرْدُودٍ!». تدلّ العبارة على

(١) التَّوْصِيَّةُ بِحَفْظِ النَّعْمِ وَ صِيَانَتِهَا!

(٣) النَّصِيحةُ بِعَدْمِ الْإِهْتِمَامِ بِالنَّعْمِ أَوْ بِزُوْلِهَا!

- ٨ «اَفْرَادٌ خُوَشِبِينَ مُعْتَدِلُونَ هُرُ اَتَفَاقِي در دُنْيَا بِيَقْنَدَ بِهِ نَفْعٌ آنَّهَا خَوَاهِدَ بُودَنَهِ بِهِ ضَرَرٌ آنَّهَا!». عَيْنَ الصَّحِيحِ:
- ١) يَعْتَقِدُ الْمُتَفَاعِلُونَ أَنَّ كُلَّ مَا يَحْدُثُ فِي الْعَالَمِ سَيَكُونُ لَهُمْ لَا عَلَيْهِمْ!
 - ٢) الْأَفْرَادُ الْمُتَفَاعِلُونَ مُعْتَدِلُونَ أَنَّ مَا يَقْعُدُ فِي الدُّنْيَا هُوَ لِصَالِحِهِمْ لَا لِضَرِّهِمْ!
 - ٣) هُنَاكَ اِعْتِقَادٌ عِنْدَ مَنْ كَانَ مِنَ الْمُتَفَاعِلِينَ أَنَّ الَّذِي يَحْدُثُ فِي الْعَالَمِ هُوَ لَهُمْ لَا عَلَيْهِمْ!
 - ٤) عِقِيدَةُ الْأَفْرَادِ الْمُتَفَاعِلِينَ بِالنَّسْبَةِ إِلَى مَا يَحْدُثُ فِي الدُّنْيَا هِيَ أَنَّهَا لِصَالِحِهِمْ لَا لِضَرِّهِمْ!
- ٩ «بَىْ بَنْدٍ وَبَارِى بِرَایِ جَامِعَهِ بِبِشْتَرِ ضَرَرٍ دَارَدَ تَا بِرَایِ فَرَدَ!». عَيْنَ الْخَطَا:
- ١) الْإِسْتَهْتَارُ أَصْرَ لِصَاحِبِهِ مِنَ الْمَجَمِعِ!
 - ٢) لَا يَضُرُّ الْإِسْتَهْتَارُ لِصَاحِبِهِ كَمَا يَضُرُّ لِلْمَجَمِعِ!
 - ٣) الْإِسْتَهْتَارُ يَضُرُّ لِلْمَجَمِعِ أَكْثَرَ مِنْهُ لِصَاحِبِهِ!
- ١٠ «اَزَ اوْ خَوَاصِتَمَ هُرْ قَدَرَ بِرَایِ اوْ اِمْكَانَ دَارَدَ اَزَ حَوَادِثَ اَخِيرَ بِرَایِمَ بِنُوِيِسَدَ!». عَيْنَ الصَّحِيحِ:
- ١) سَأَلَتْهُ أَنَّ يَكْتُبَ لَيْ كُلَّ مَا تَيَسَّرَ لَهُ عَنِ الْحَوَادِثِ الْأَخِيرَةِ!
 - ٢) طَلَبَتِ إِلَيْهِ أَنْ يَرِاسِلَنِي مِنَ الْأَحَدَاتِ الْأَخِيرَةِ بِكُلِّ مَا أَمْكَنَ لَهُ!
 - ٣) سَأَلَتْ مِنْهُ أَنَّ يَكَاتِبَنِي عَنِ كُلِّ مَا أَمْكَنَهُ مِنَ الْأَحَدَاتِ الْأَخِيرَةِ!
 - ٤) طَلَبَتِ مِنْهُ أَنْ يَرِسِلَ لَيْ عَنِ الْحَوَادِثِ الْأَخِيرَةِ كُلَّ مَا تَيَسَّرَ لَهُ!
- ■ عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّشْكِيلِ (١١ - ١٣)
- ١١ «يَوْوَلُونَ مَا وَرَدَ مِنْ هَذِهِ الْلُّغَةِ اَمَّا عَلَى كَوْنِ الظَّاهِرِ صَفَةً لِلْمُضَمِّرِ أَوْ جَعْلِهِ مُبْدِئًا!»:
- ١) الظَّاهِرٌ - صِفَةٌ - جَعْلٌ - مُبْدِئًا
 - ٢) كَوْنٌ - الظَّاهِرٌ - صِفَةٌ - مُبْدِئًا
 - ٣) وَرَدٌ - الْلُّغَةُ - كَوْنٌ - الظَّاهِرٌ
 - ٤) يَوْوَلُونَ - وَرَدٌ - الْلُّغَةُ - كَوْنٌ
- ١٢ «تَالِكَ الْمَجَلَّةُ طَالَعْتَهَا فَلَمْ يَعْجِبِنِي مِنْهَا إِلَّا بَعْضُ الْمَقَالَاتِ الْأَدِيبَةِ!»:
- ١) يَعْجِبُ - مِنْهَا - بَعْضٌ - الْمَقَالَاتِ
 - ٢) طَالَعَتْ - يَعْجِبُ - بَعْضٌ - الْأَدِيبَةِ
 - ٣) الْمَجَلَّةُ - طَالَعَتْ - يَعْجِبُ - بَعْضٌ
- ١٣ عَيْنَ الْخَطَا:
- ١) تَأَسَّ بِنَبِيِّكَ الْأَطِيْبِ الْأَطْهَرِ (ص) فَإِنَّ فِيهِ أُسْوَةٌ لِمَنْ تَائِسَ وَعَزَّاءٌ لِمَنْ تَعَزَّى،
 - ٢) وَأَحَبَّ الْعِبَادَ إِلَى اللَّهِ الْمُتَائِسَ بِنَبِيِّهِ وَالْمُقْتَصِّ لِأَثْرِهِ، قَضَمَ الدُّنْيَا قَضِيَا وَلَمْ يَعْرِهَا طَرْفًا،
 - ٣) أَهْضَمَ أَهْلَ الدُّنْيَا كَشْحًا وَأَخْمَصَنَّهُمْ مِنَ الدُّنْيَا بَطْنًا، غَرِّضَتْ عَلَيْهِ الدُّنْيَا فَأَبَى أَنْ يَقْبِلَهَا،
 - ٤) وَعَلِمَ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ أَبْغَضَ شَيْئًا فَأَبْغَضَهُ وَحَقَرَ شَيْئًا فَحَقَرَهُ وَصَغَرَ شَيْئًا فَصَغَرَهُ!

■ ■ عين الصحيح في الإعراب و التحليل الصرفى (١٤ - ١٨)

٤ - «و كل إنسان أزمانه طائره في عنقه و نخرج له يوم القيمة كتابا يلقاه منشورا»:

١) طائر: مفرد مذكر - مشتق و اسم فاعل (مصدره: طيران) - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر -

منصرف / مفعول به أول و منصوب أو بدل كل من كل للمبدل منه ضمير الهاه

٢) منشورا: اسم - مفرد مذكر - مشتق و اسم مبالغة (مصدره: نشر) - نكرة - معرب - صحيح الآخر -

منصرف / حال مفردة و منصوب و عامل الحال «يلقى» و صاحب الحال ضمير الهاه

٣) كل: اسم غير متصرف، من الأسماء الملازمة للإضافة / مشغول عنه و مرفوع على أنه مبتدأ والجملة اسمية،

أو منصوب على أنه مفعول به لفعل مذوف وجوباً مفسر «أزماننا» و الجملة فعلية

٤) يلقى: مجرد ثالثي - معتل و ناقص (إعلانه بالإسكان بحذف الحركة و بالقلب) / فعل مرفوع بضميمة مقدرة،

و فاعله ضمير «هو» المستتر جوازاً و الجملة فعلية و حال و منصوب محلاً بالتبعية لصاحب الحال «كتاباً»

٥ - «أوصيكم بتقوى الله... فما أقل من قبلها و حملها حق حملها، أولئك الأقلون عداؤ»:

١) الأقلون: جمع سالم للمذكر - مشتق و اسم تقدير (مصدره: قلة) - معرب - صحيح الآخر - منصرف / نعت

مفرد و مرفوع بالتبعية للمنعوت «أولئك»

٢) ما: اسم غير متصرف - موصول عام أو مشترك (للتعجب) - معرفة - مبني / مبتدأ و مرفوع محلاً، خبره

جملة «أقل» الفعلية و رابطها ضمير «ها» المتصل

٣) الله: لفظ الجلالة - اسم - مفرد مذكر - معرفة (علم) - معرب - صحيح الآخر - منصرف / مضارف إليه

و مجرور في اللفظ، و في المعنى فاعل لشبه فعل «تقوى» و مرفوع محلاً

٤) أوصي: للمتكلّم وحده - مزيد ثالثي من باب إفعال - معتل و لغيف مفروق (إعلانه بإسكان اللام) - متعدّ

فعل مرفوع بضميمة مقدرة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنا»

٦ - «ألا يا أيها السالقى أدر كأساً و ناولها متى ما تلق من تهوى دع الدنيا و أهملها!»:

١) متى: اسم غير متصرف - من أدوات الشرط - نكرة - مبني / ظرف غير متصرف أو مفعول فيه للمكان

و منصوب محلاً، و متعلقه فعل «تلق»

٢) الدنيا: مفرد مؤنث - مشتق و اسم تقدير - معرف بـأـل - معرب - مقصور - ممنوع من الصرف /

مفعول به و منصوب بفتحة مقدرة

٣) أي: اسم غير متصرف - معرف بالنداء / منادى مضارف و مبني على علامة الرفع وهذا الضم ببناء

عرضي و منصوب محلاً، و «ها» من أحرف النداء

٤) دع: فعل أمر - للمخاطب - مجرد ثالثي - معتل و ناقص (إعلانه بالحذف) - متعدّ - مبني على حذف

حرف العلة / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره «أنت»

١٧ - «فيأ حبذا الأمواتُ ما دُمتَ حيّةً و يا حبذا الأمواتُ ما ضمك القبر!»:

١) حيّة: اسم — مفرد مؤنث — جامد و مصدر صناعي — نكرة — معرب — صحيح الآخر / خبر مفرد لفعل «madamt» و منصوب

٢) الأموات: جمع سالم للمؤنث — مشتق و صفة مشبهة / مخصوص بالمدح و مرفوع على أنه مبتدأ مؤخر وجوياً، و خبره جملة «حبذا»، و الجملة اسمية

٣) دمت: ماضٍ — للمخاطبة — معتل و أجوف / ما دمت: فعل من الأفعال الناقصة و هي من النوا藓، اسمه ضمير النساء البارز، و الجملة فعلية و مصدر مؤول و منصوب محلًّا

٤) ضم: للغائب — مجرد ثالثي — صحيح و مضاعف (إدغامه واجب) — متعدٌ — مبني للمعلوم / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية و مصدر مؤول

١٨ - «أحسنت ظنك بال أيام إذ حستت و لم تخُفْ سوء ما يأتي به القدر!»:

١) ما: اسم غير متصرف — موصول عام أو مشترك، لغير ذوي العقول عادة — معرفة — مبني / موصول حرفي، «ما يأتي» مصدر مؤول و مجرور محلًّا بالإضافة

٢) حستت: للغائبة — مجرد ثالثي — متعدٌ — مبني للمجهول — مبني على الفتح / فعل و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هي» و الجملة فعلية و مضاف إليه و مجرور محلًّا

٣) تخُفْ: للمخاطب — معتل و أجوف (إعلاه بالإسكان بنقل الحركة و بالحذف) — متعدٌ — مبني للمعلوم / فعل مجزوم بحذف حرف العلة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوياً تقديره «أنت»

٤) يأتي: مجرد ثالثي — معتل و ناقص (إعلاه بالإسكان بحذف الحركة) و كذلك مهموز الفاء — متعدٌ بالباء / فعل مرفوع بضممة مقدرة، فاعله «القدر» و الجملة فعلية و صلة و عائدها ضمير الهاء في «به»

■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠) ■

١٩ - عين الصحيح في المثنى و الجمع لكلمة «منتقى» بعد تحويلها إلى المؤنث:

١) منتقية، منتقان، منتقات

٢) منتقاة، مننقاتان، مننقات

٣) منتقاة، مننقاتان، مننقات

٤) عين الصحيح (في فعول و فعل):

١) امرأة قنوعة تقدّر على اجتياز عراقيل الحياة!

٤) هي طفلاً أكول فلهذا أصبحت سمينة و بدينة!

٢١ - عين الخطأ في صيغة الفعل:

١) أتاني طفلتي ضاحكة!

٣) اشتعل النار في الغابات!

٤) عين «ما» يمكن أن تكون حرفية:

١) لا يدرؤون ما أمرتهم به!

٣) ما رأيك في ما أنا قلت!

٢) الجمال يسير في الصحراري!

٤) نجح في الامتحان طالبات الصف!

٢) لا يعصون الله في ما أمرهم!

٤) ماذا تأمروني أيها الأعزاء!

-۲۳ عین الصحيح عن عمل اسم المفعول:

- ۲) هؤلاء كانوا منصورين أنصارهم في أيام الشدة!
۴) هذا المؤلف هو المذكورة سيرته في كتب الترَاجم!

۱) مررت برجل جريح ابنه في حادثة وقعت!

۳) شاهدت رجلاً جريحاً أخوه في اصطدام شديد!

-۲۴ عین الخطأ في إعراب الفعل:

- ۲) ما افترووا ذنباً فيخالفوا من العقاب في الآخرة!
۴) بکروا في الخروج فتتأخرُوا في الوصول إلى عملكم!

۱) صه فتسمعون كلام الخطيب!

۳) أدرسوا فتتجروا في الدنيا والآخرة!

-۲۵ «لا الهينك، إني عنك مشغول!». عین الصحيح في البناء للمجهول:

- ۴) لا تلهن ...

۳) لا الهين ...

۲) لا الهين ...

۱) لا تلهن ...

-۲۶ عین الخطأ:

- ۲) ألفان و خمسمائة و أربعة عشر و نصف من الطلبة!
۴) ثلاثة آلاف و سعمائة و ثمانون و نصف من الطالبات!

۱) المقال المائة و الثاني عشر!

۳) المقالة المائة و الخامسة عشرة!

-۲۷ عین الخطأ:

- ۲) هم المسلمين يعتزون بديانتهم و سننهم!
۴) نحن الطالبات لا نتكلّل في أداء الواجبات!

۱) أنفس الصالحات ستدخلن الجنة!

۳) نحن المؤمنين لا نخضع للظلم والظالم!

-۲۸ عین الصحيح عن المفعول له:

۱) أكرمتك فضلاً مني عليك!

۳) وبختك إهمالاً في الواجبات!

-۲۹ عین الجملة التي لها محلٌ من الإعراب:

- ۲) تمسك بالصدق فإنه زينة الصلحاء!
۴) ساعد الأستاذ الطلبة نيلًا النجاح!

۱) «قد أفلح من تزكي»

۳) «ناشد لأكيدن أصنامكم»

-۳۰ عین الصحيح:

- ۲) دفاع يا مسلم عن المظلوم!
۴) يا مسلم عن المظلوم دفاع!

۱) دفاع عن المظلوم يا مسلم!

۳) عن المظلوم دفاع يا مسلم!

-۳۱

شيخ اشراق تقابل نور و ظلمت را تقابل می داند و برزخیت را مقتضی

- ۱) تناقض - هيئات جسماني می شمرد.
۳) عدم و ملکه - هیچ گونه هیئتی نمی شمرد.
۴) عدم و ملکه - هيئات جسماني صرف می شمرد.

به اعتقاد شیخ اشراق، مدرکیت صفت نفس و شیئیت نفس

..... به اعتقاد شیخ اشراق، مدرکیت آن ندارد.

-۳۲

- ۲) نیست - معروض مدرکیت آن است.
۴) است - چیزی جز مدرکیت آن نیست.

۱) است - بر شاعریت آن تقدم ندارد.

۳) نیست - چیزی جز مدرکیت آن نیست.

-۳۳

.....

- ۲) لا يجوز أن يعلم ذاته بمثال.
۴) يلزم أن يكون مدركاً ذاته بمثال.

.....

۱) ليس يلزم ظهوره لذاته.

۳) يلزم هو أظهر في نفسه لذاته.

-۳۴

- ۲) صرفاً در امور عرضی است.
۴) چیزی جز نقص و کمال نسبت به هم نیست.

۱) از ناحیه علل آن هاست.

۳) نمی تواند از ناحیه ذات آن ها باشد.

- ۳۵- موضوع را می‌توان از علل دانست که است.
- (۱) وجود - مانند همه‌ی علل وجود، موجبه
 (۲) وجود - مانند برخی دیگر از علل وجود، غیرموجبه
 (۳) ماهیت - مانند سایر علل ماهیت، غیرموجبه
- ۳۶- به اعتقاد ابن سینا، ماهیت
 (۱) واحد در افراد خود تحقق واحد ندارد.
 (۲) شیء را نمی‌توان معلوم هیچ علی دانست.
 (۳) واحد ممکن است لوازم گوناگونی داشته باشد.
 (۴) سبب هیچ یک از عوارض و صفات یک شیء نیست.
- ۳۷- مطابق آرای ابن سینا، تعین لازمه‌ی طبیعت نوعیه باشد و در طبایع جسمانی، را علت تعدد افراد می‌داند.
- (۱) نمی‌تواند - عامل خارجی
 (۲) می‌تواند - عامل خارجی
 (۳) نمی‌تواند - ماده
- ۳۸- براساس مبانی مشائی نسبت دادن قبلیت به «عدم شیء حادث» جایز
 (۱) است، زیرا معروضش هرچه که باشد، تحقق دارد.
 (۲) است و می‌توان آن را دلیلی بر وجود زمان شمرد.
 (۳) است، اما نمی‌توان با آن به وجود زمان استدلال کرد.
 (۴) نیست، زیرا معروض قبلیت، یعنی «آن»، تحقق ندارد.
- ۳۹- به بیان ابن سینا «الحدوث» هو کون وجود الشیء و التأخر یشتراکان فی معنی واحد.
- (۱) مسبوقاً بقبليّة لاتثبت مع البعد - بالطبع و بالمعلولية
 (۲) متأخراً عن لاوجوده - بالزمان و بالوضع
 (۳) مسبوقاً بالعدم - بالزمان و بالوضع
- ۴۰- کدام گزینه با نظرات علامه طباطبائی در مورد برهان معروف ابن سینا بر اثبات واجب سازگار نیست؟
 (۱) از طریقه‌ی صدیقین خارج است.
 (۲) سیر ذهنی آن میان لوازم وجود است.
 (۳) افاده‌ی یقین نمی‌کند.
- ۴۱- در حکمت متعالیه وجود و ماهیت متلازم؛ ماهیت مؤثر در وجود نیست،
 (۱) هستند - و بالعكس
 (۲) هستند - نه بالعكس
 (۳) نیستند - و بالعكس
 (۴) نیستند - نه بالعكس
- ۴۲- کدام یک با مبانی حکمت متعالیه سازگار نیست؟
 (۱) نسبت وجود به ماهیت نسبت حقیقی نیست.
- ۴۳- (۱) زوال خصوصیات موجود مادی به معنی زوال وجود است.
 (۲) زوال خصوصیت لازمه‌ی زوال ماده از شخص جسمانی نیست.
 (۳) تخصص موجودات عاملی جز شدت و ضعف مرتبه وجودیشان ندارد.
 (۴) به اعتقاد ملاصدرا، منظور از «امور عامه» در فلسفه‌ی اولی عبارت است از:
- (۱) صفات للموجود بما هو موجود.
 (۲) هی المشتقات و ما في حكمها.
 (۳) ما لا يختص بقسم من اقسام الموجود.
 (۴) ما يشمل الموجودات على الاطلاق او على سبيل التقابل.
- ۴۴- به اعتقاد ملاصدرا اعتراضات وارد بر دلیل اول وجود ذهنی، با مبانی مشهور قابل حل و شرط وحدت موضوع در تناقض، خاص موضوع جسمانی
 (۱) است - است
 (۲) نیست - نیست
 (۳) نیست - است
 (۴) نیست - نیست
- ۴۵- منظور ملاصدرا از لوازم وجود واجبی، و وی اشکالات خواجه را بر تبیین ابن سینا از علم الهی
 (۱) موجودات هستند - نمی‌پذیرد.
 (۲) صور کلی ممکنات است - می‌پذیرد.
 (۳) صور کلی ممکنات است - نمی‌پذیرد.
- ۴۶- التقدم والتأخر في اجزاء الزمان معیتہما في الوجود و تقدم نفس الوجود على الوجود
 (۱) لاینافی - باطل
 (۲) لاینافی - تقدم بالحقيقة
 (۳) لاینافی - تقدم بالحق
 (۴) لاینافی - تقدم بالحقيقة
- ۴۷- کدام مورد با آرای ملاصدرا سازگار نیست؟
 (۱) صورت عنصری داخل در حقیقت مرکب عنصری نیست.
 (۲) جوهریت صورت نوعیه تابع جوهریت ماهیت نوع متقوم به آن است.
 (۳) تعریف قوای طبیعی با استفاده از فعل و افعال ذاتی آن‌ها، تعریف به حد است.
 (۴) مبدأ فاعل، فاعل ماهیت موجودات نیست، بلکه فاعل وجود آن‌هاست.
- ۴۸- کل مرکب فی العین و ما له قابل یقتنون به، بوضعه و زمانه العارضین لقابله.
- ۴۹- (۱) صورت وجوده - یتشخص
 (۲) وجوده صورت - یتشخص
 (۳) صورت وجوده - لایتشخص
 (۴) وجوده صورت - لایتشخص
 واجب تعالی به اعتبار ماهیات مستقله متبفس به وجود،
 (۱) علت فاعلی و در عین حال علت تامه است.
 (۲) بخشندی وجود و تنها فاعل حقیقی است.
 (۳) علتی است که همه‌ی علل به آن منتهی می‌شوند.
 (۴) فاعل مفیض و قریب ماهیت موجود است.
- ۵۰- می‌توان گفت غایت همواره و غایت در حرکت جوهری، است.
- (۱) کمال فاعل محسوب نمی‌گردد - باعث استكمال فاعل
 (۲) کمال فاعل محسوب نمی‌شود - موجود مجرد
 (۳) باعث استكمال فاعل می‌شود - همان فعل

-۵۱

- پاسخ خواجه به شباهتی که منکرین علم خدا به جزئیات مطرح می‌کنند، کدام است؟
 ۱) وجوب سابق ناشی از علم، منافی امکان ذاتی نیست.

۲) انکار علم به جزئیات با عمومیت علم الهی در تناقض است.

۳) هر موجودی غیر از او ممکن است و هر ممکنی مستند به او و معلوم است.

۴) احکام و اتقان افعال الهی، دال بر تعمیم علم الهی به جزئیات است.

دلیل خواجه بر اثبات ادراک در خداوند

-۵۲

۱) در وهله‌ی اول عقلی است و سمع را مؤید آن می‌داند.

۲) نقلی است، اما کیفیت آن را با عقل تبیین می‌کند.

۳) علم او به جزئیات است، که از لوازم علم الهی «بكل معلوم» می‌باشد.

۴) «احکام» و «استناد کل شیء» به اوست و ادراک نتیجه‌ی این دلایل است.

-۵۳

نظر صاحب تجربید درباره مقدورات الهی

۱) متکی به دلایل عقلی و نقلی و متفاوت با نظر معتزله و اشاعره است.

۲) از جهاتی مانند نظر معتزله است و از برخی جهات به حکما نزدیک می‌شود.

۳) مانند نظر حکم‌است، با این تفاوت که مقاد قاعده‌ی الواحد را نمی‌پذیرد.

۴) به نظر اشاعره نزدیک است و همین را دال بر ثبوت کلام در خداوند می‌داند.

در مورد سرمدیت الهی، دلیل و عدم تساوی ذات (الهی) با غیر

-۵۴

۱) اشاعره با سایرین تفاوت دارد - مخالفی ندارد.

۲) برخی از معتزله و اشاعره یکی است - مورد اتفاق کلیه‌ی فرق است.

۳) اشاعره با سایرین تفاوت دارد - مورد انکار برخی معتزله است.

۴) شیعه و معتزله متفاوت است - مورد انکار برخی از اشاعره و معتزله است.

کدام گزینه با توجه به تصور یا تعریف اشاعره از مفهوم فعل درست نیست؟

۱) مستلزم دور است.

۲) از تصورات ضروری است.

۳) گزینه‌های ۱ و ۲ درست است.

-۵۵

به اعتقاد صاحب تجربید منشاء فرق میان حرکت اختیاری و حرکت جبری است و نسبت فعل حق و عبد با قدرت آن‌ها به ترتیب و است.

۱) اقتران قدرت - امکان - امکان

۲) اقتران قدرت - ضرورت - ضرورت

۳) ضرورت - ضرورت - امکان

پاسخ شباهتی «تنقییر» که مخالفین امکان وقوع کرامات بیان کردند، کدام است؟

۱) منع احاطاط مرتبة الاعجاز.

۲) المぬ من الملازمة.

۳) المعجز مع دعوى النبوة.

۴) لا يلزم اظهار المعجز على كل صادق.

-۵۶

به اعتقاد متكلمين شیعه، حساب (قیامت) عبارتست از؛ و در قرآن بر شهادت هر نبی بر قوم خود در قیامت تصریح است.

۱) مقابله‌ی حسنات با سیئات - شده

۲) مقابله‌ی بین اعمال و جزای آن‌ها - نشده

۳) موازنی میان حسنات و سیئات بر حسب استحقاق ثواب و عقاب آن‌ها - شده

۴) موازنی میان حسنات و سیئات بر حسب استحقاق ثواب و عقاب آن‌ها - نشده

کدام یک، به نظر معتزله در مورد شفاعت مربوط می‌شود؟

۱) اهل کبایر از مسلمانان را در بر می‌گیرد.

۲) تأثیر آن در سرنوشت انسان مانند تأثیر دعا است.

۳) خاص اهل طاعت و برای ارتقای درجات آنان است.

۴) فعل می‌دانستند و «امکان» را شرط تعلق مشیت الهی اشاعره «ید الله را و «استطاعت» را

-۵۷

۱) فعل خدا - قبل از - می‌شمردند

۲) از صفات - قبل از - می‌شمردند

۳) از صفات - همراه - می‌شمردند

۴) کنایه از قدرت - همراه - نمی‌شمردند

از نظر پیروان لوتر محمول و ثابت وحی، و کتاب مقدس بود.

-۵۸

۱) مخاطب وحی - مخزن معارف لدنی معصوم

۲) کتاب صامت - مجموعه معارف معنوی و علمی مصون از خطأ

۳) نص ملفوظ - مجموعه معارف معنوی که به کار رستگاری می‌آید.

۴) شخص مسیح - روایت رویدادهایی که خداوند در آن‌ها تجلی کرده،

-۵۹

-۶۰

-۶۱

-۶۲

کدام یک با تبیین جبر و اختیار، مطابق مدل برداشت «زبان‌های مکمل»، سازگار نیست؟

۱) در زبان‌های عرفی، اصل موضوع اختیار، انسان را به مقاصد خود می‌رساند.

۲) انسان یک حقیقت یا جوهر واحد، با محدودیت مقولات مفهومی است.

۳) جوانب مختلف تجربه بشر را باید در نظامی واحد و کاملاً منسجم از مفاهیم تبیین کرد.

۴) جبر انگاری یک اصل مورد استفاده علم و به منزله‌ی نوعی برنامه‌ی پژوهش علمی است.

کدام گزینه برای بیان رابطه‌ی عقل و ایمان از نظر پیروان الهیات نو ارتودکسی مناسب‌تر است؟

۱) ایمان‌گرایی ۲) عقل‌گرایی حداقلی ۳) عقل‌گرایی حداقلی ۴) عقل‌گرایی انتقادی

خدای آیین‌های وحدت وجودی و در ادیان توحیدی قدرت خداوند

۱) نامشخص است - قاهرانه نیست. ۲) مطلقاً قیم نیست - یکسویه اعمال می‌شود.

۳) مطلقاً قیم نیست - قاهرانه یا اقناعی است. ۴) نوعی قیومیت دارد - صرفاً قاهرانه نیست.

کدام یک درباره‌ی برهان جهان شناختی با تقریر اکویناس درست نیست؟

۱) اساس آن داده‌های تجربی در مورد جهان خارج است.

۲) در پی آن نیست که وجود علت اولی را در متن زمان اثبات کند.

۳) ربط میان شروط علی تبیین کننده و معلول را از حیث زمانی مورد توجه قرار می‌دهد.

۴) می‌کوشد تا نشان دهد که نمی‌توان داده‌های خارجی را با سلسله‌ی نامتناهی علل تبیین کرد.

مطابق با نظریه‌ی عدل الهی ایناؤسی، شرور هستند.

۱) نتیجه‌ی سوء استفاده از اختیار ۲) مرحله‌ای گریزنایی در تکامل و تنافع نوع بشر

۳) نتایج قدرت مخلوقات و پدیدآور وضعیت‌های نوین ۴) پدیده‌آمده از ذات تبعی خداوند - نه ذات بدی او

بغدادیون و جباریان نصب امام را به ترقیب و می‌دانند و صغراً استدلال شیعه بر جنوب نصب امام از

سوی خدا است.

۱) واجب عقلی - واجب سمعی - عقلایی ۲) واجب سمعی - واجب سمعی - بدیهی

۳) واجب عقلی - واجب عقلی - بدیهی ۴) واجب سمعی - واجب عقلی - عقلایی

کدام مورد به ترتیب بیان‌گر نظر بالقلانی و اسفراینی در مورد «کسب» است؟

۱) نسبت فعل به عبد مطلقاً از باب مجاز است - فعل ناشی از مجموع قدرت حق و عبد است.

۲) فعل از حق و طاعت و معصیت از عبد است - فعل ناشی از مجموع قدرت حق و عبد است.

۳) فعل ناشی از مجموع قدرت حق و عبد است - فعل از حق و طاعت و معصیت از عبد است.

۴) فعل از حق و طاعت و معصیت از عبد است - نسبت فعل به عبد مطلقاً از باب مجاز است.

از نظر کانت، تجربه‌ی اخلاقی:

۱) اندیشه‌ی وجود خداوند را موجه می‌سازد. ۲) مبنایی برای معرفت دینی فراهم می‌کند.

۳) مبداء نوع جدیدی از متفاوتیک خداباورانه است. ۴) وظیفه دارد تا تعارض ذاتی علم و دین را نشان دهد.

درباره‌ی حقیقت «مسخ» در امم سالقه کدام عبارت می‌تواند درست باشد؟

۱) هی تبدل نفوسه‌هم الانسانیه الى نفوس القردة و الخنازير.

۲) هی من باب التناصح النزولي او المحدود.

۳) هی تلبس نفوسه‌هم لباس الخنزير و القرد.

۴) الممسوخ آنه ممسوخ فاقد للانسانیه.

-۶۸

به اعتقاد ابن سینا دو متصله با مقدم یکسان و تالی متناقض که در کیف تفاوت داشته باشند، در صدق و متصله‌ای

که مقدم و تالی آن نقیض مقدم و تالی دیگری باشد،

۱) متلازمند - به شرط لزوم و کلیت، در صدق تابع آن است.

۲) متلازمند - فقط به شرط لزوم متصله، در صدق تابع آن است.

۳) به شرط لزوم و کلیت متصله، تلازم دارند - متلازمند.

۴) به شرط لزوم متصله، تلازم دارند - در صدق تابع آن است.

نقیض مطلقه‌ی وقتیه و نقیض عرفیه از نقیض دائمه است.

۱) منتشره - اخص ۲) منتشره - اعم ۳) مطلقه‌ی وقتیه - اخص ۴) مطلقه‌ی وقتیه - اعم

متصلة اللزومیه يشترط في نقیضها أن تكون و العرفیه الخاصة تتعکس إلى الحینیه

۱) سالبة اللزوم - المطلقة ۲) سالبة اللزوم - اللادائمة ۳) لازمه السلب - المطلقة ۴) لازمه السلب - اللادائمة

به اعتقاد شیخ اشراق، «قضیه» ایقاع است و سوالب قضیه شمرده می‌شوند.

۱) اخص از - حقیقتاً ۲) اعم از - حقیقتاً ۳) همان - حقیقتاً ۴) همان - مجازاً

-۶۹

-۷۰

-۷۱

-۷۲

-۷۳

-۷۴

- ۷۵ بنابر مبانی منطقی شیخ اشراق، قضیه‌ی «کل انسان هو ممکن آن یکون کاتباً» و عکس آن به ترتیب و هستند.
- ۷۶ ۱) ممکنه‌ی عامه - ضروریه‌ی بتاته
۲) ممکنه‌ی عامه - مشروطه‌ی عامه
۳) مطلقه‌ی خاصه - عرفیه‌ی عامه
۴) ضروریه‌ی بتاته - ضروریه‌ی بتاته
..... قیاس معتبر دارد و «قول» در عبارت «القياس قول مشتمل على اقوال...»، شامل تختیل
۱) ضرورتاً نتیجه - نمی‌شود.
۲) نتیجه‌ی ضروری - نمی‌شود.
۳) نتیجه‌ی ضروری - نمی‌شود.
- ۷۷ با توجه به شرایط انتاج قیاس‌ها، کدام عبارت صحیح نیست؟
۱) شکل دوم با دو مقدمه‌ی مطلقه، نتیجه‌ی معتبر ندارد.
۲) در همه‌ی قیاس‌ها نتیجه از حیث کم و کیف تابع اخسن مقدمتین است.
۳) در برخی از قیاس‌های معتبر شکل اول، صغیر سالبه است.
۴) در شکل اول هرگاه صغیر فعلیه و کبری ذاتیه باشد، نتیجه ذاتیه خوهد بود.
..... در قیاس شکل اول صغیر ادامه با کبرای عرفیه‌ی خاصه،
۱) مطلقه نتیجه خواهد داد. ۲) عرفیه نتیجه می‌دهد. ۳) نتیجه نمی‌دهد.
- ۷۸ شکل دوم قیاس اقترانی
۱) با صغیر مشروطه و کبرای عرفیه، نتیجه‌ی عرفیه دارد.
۲) با یک مقدمه‌ی عرفیه‌ی خاصه، نتیجه‌ای با قید لادوام دارد.
۳) به شرط ایجاب، کلیت و ضروریه بودن کبری، همواره نتیجه دارد.
۴) با صغیر ممکنه‌ی خاصه و کبرای ممکنه‌ی عامه، ممکنه‌ی عامه نتیجه می‌دهد.
- ۷۹ سالبه‌ی جزئیه
۱) اگر ضروریه باشد، عکس نقیض ندارد.
۲) به اعتقاد متأخرین، مطلقاً عکس لازم‌الصدق ندارد.
۳) به شرط آن که عرفیه‌ی عامه باشد، قابل انعکاس است.
۴) اگر مشروطه‌ی خاصه باشد، می‌تواند مقدمه‌ی شکل چهارم واقع شود.
- ۸۰ السالبة فی الشکل الثانی اذا کانت لزومیة و المختلط من الصغری الاتفاقیة و الكبیری السالبة اللزومیة،
۱) ینتاج اتفاقیة - لا ینتاج
۲) ینتاج لزومیة - ینتج اتفاقیة
۳) لا ینتج القياس - ینتاج لزومیة
- ۸۱ در ضرب اول شکل اول هرگاه حکم مقدمتین در مورد همه‌ی افراد موضوع کاذب باشد، نتیجه؛ این مطلب در مورد ضرب اول شکل سوم
۱) قطعاً کاذب است - صادق نیست.
۲) قطعاً کاذب است - نیز همین طور است.
۳) ممکن است صادق باشد - صادق نیست.
- ۸۲ به اعتقاد خواجه، هل مرکبہ مای ذاتیه است و تصدیق، است.
۱) مقدم بر - همان حکم ۲) مؤخر از - همان حکم ۳) مقدم بر - مؤلف از سه جزء ۴) مؤخر از - مؤلف از دو جزء التواتر آن یفید کلیاً و الذاتی فی البرهان الذاتی فی باب العلوم.
- ۸۳ ۱) یمکن - اخص من ۲) لا یمکن - اعم من ۳) لا یمکن - مساو مع ۴) لا یمکن - اخص من
- ۸۴ استفاده از مبادی عامه به صورت فعلیت، خاص یک علم و هرگاه ترتیب طبیعی اجزای حد تغییر کند، از حیث افاده‌ی حقیقت شیء
۱) است - تغییری نمی‌کند. ۲) است - تغییری نمی‌کند. ۳) نیست - تغییری نمی‌کند. ۴) نیست - تغییر می‌کند.
- ۸۵ کاربرد قاعده‌های عکس مستوی، نقض محمول، عکس مستوی و نقض محمول به همین ترتیب بر گزاره‌ی سالبه کلیه معادل با کاربرد کدام قاعده‌ی زیر بر سالبه کلیه است؟
۱) نقض موضوع ۲) نقض طرفین
۳) نقض موضع مخالف ۴) عکس نقیض موافق
- ۸۶
۱) هرگاه هر ج الف است بعضی ج الف نیست.
۲) هرگاه هر ج الف است آنگاه بعضی ج د است.
۳) هرگاه هر ج الف است آنگاه برخی الف ب نیست.
- ۸۷ هیچ د الف نیست.
- ۸۸
۱) هرگاه هر ج الف است بعضی د ب است.
۲) هرگاه هر ج الف است آنگاه بعضی ج د است.
- ۸۹
۱) هرگاه هر ج الف است آنگاه برخی الف ب نیست.

-۸۸ کدام جمله، همیشه صادق نیست؟

$$P \rightarrow (Q \rightarrow P) \quad (۲)$$

$$P \vee \sim P \quad (۱)$$

$$(P \rightarrow Q) \rightarrow \sim (P \& \sim Q) \quad (۴)$$

$$(P \rightarrow Q) \rightarrow Q \quad (۳)$$

-۸۹ اگر P و Q هر دو کاذب باشند، این جمله چه ارزشی دارد؟

$$(P \leftrightarrow Q) \rightarrow (P \& \sim R)$$

(۱) کاذب است.

(۲) صادق است.

(۳) صدق و کذب آن مشخص نیست.

(۴) صدق یا کذب آن وابسته به ارزش R است.

-۹۰ کدام استدلال، معتبر نیست؟

$$P \vee Q, P \vdash \sim Q \quad (۲)$$

$$P \vdash R \rightarrow (P \vee Q) \quad (۱)$$

$$P \rightarrow Q, P \rightarrow \sim Q \vdash \sim P \quad (۴)$$

$$\sim (P \& Q) \vdash \sim P \vee \sim Q \quad (۳)$$